

[Ministeren for kulturelle anliggender]

be grundlag for, at store internationale kunstudstillinger, der ellers måske ville gå vor dør forbi, kunne skaffes til landet på et forsvarligt økonomisk grundlag. Oprettelsen af en selvejende institution indebar, at der kunne ydes fondsstøtte og anden privat støtte til udstillingsvirksomheden og skabes umiddelbar adgang til at anvende indtægterne ved udstillingsvirksomheden til dækning af udgifterne, hvilket måtte anses for en helt afgørende forudsætning for gennemførelsen af en løbende udstillingsvirksomhed.

Museumsinspektør Hanne Finsen blev efter ministeriets anmodning af museets direktør stillet til rådighed, således at hun i samarbejde med bestyrelsen kunne varetage arbejdet med opbygningen af den nye udstillingsinstitution og tilrettelæggelse af udstillingsvirksomheden.

Det lykkedes ikke at få gennemført en række store internationale udstillinger i de tre sale på kunstmuseet, og ministeriet har herefter i 1976 stillet spørgsmålet om en selvejende udstillingsinstitutions virke i bero.

Museumsinspektør Hanne Finsen har siden 1. december 1976 haft orlov fra sin stilling på kunstmuseet for at gennemføre et videnskabeligt arbejde, hvortil der er bevilget hende et stipendium af tipsmidlerne. Hendes løn har således fra dette tidspunkt ikke belastet kunstmuseets budget.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (28/10 77) af:

Poulsgaard (FP):

»Ministeren bedes oplyse, hvorvidt han har planer om at udnævne museumsinspektør Hanne Finsen til direktør for statens museum for kunst, når den nuværende direktør på grund af alder går af.«

(Spm. nr. 107).

Besvarelse (4/11 77):

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Da den nuværende direktør for statens museum for kunst først skal fratræde sin stilling på grund af alder med udgangen af november 1978, og da stillingen således endnu ikke har været opslået, har jeg ikke gjort mig overvejelser om dens besættelse.

Til *justitsministeren* (28/10 77) af:

Jørgen Junior (FP):

»Finder ministeren ikke, at det må være en menneskeret at vide, om man er eftersøgt af det danske politi eller ej?«

(Spm. nr. 108).

Begrundelse.

Ministeren har i svar på spørgsmål nr. 73 nægtet at give et realitetssvar om, hvilke personer der er dækket af ministerens tidligere svar om, at et lille antal personer stadig eftersøges. Jeg skal derfor anmode ministeren om i det mindste at meddele, hvorvidt personerne Søren Kann, Bjørn Bendtsen og Knud G. Feilberg er blandt de eftersøgte.

Besvarelse (7/11 77):

Justitsministeren (Erling Jensen):

I min besvarelse af 27. oktober 1977 af spørgsmål nr. 73 fra hr. Jørgen Junior gav jeg udtryk for, at det ikke er rimeligt at give offentligheden oplysninger om navnene på det lille antal personer, som stadig i rigsregistraturen er efterlyst som sigtet for grove forbrydelser begået i besættelsestiden.

Det er fortsat min opfattelse. Jeg finder derfor heller ikke at kunne oplyse, om de i begrundelsen nævnte personer er blandt de eftersøgte.

Til *udenrigsministeren* (28/10 77) af:

Jørgen Junior (FP):

»På hvilken måde vil Danmark på den europæiske sikkerhedskonference i Beograd gøre en indsats for, at menneskerettighederne kan blive respekteret i Sovjet og andre østeuropæiske lande?«

(Spm. nr. 109).

Begrundelse.

I FN har man et forum, der beskæftiger sig bl. a. med menneskerettigheder over hele verden. På sikkerhedskonferencen i Beograd drejer det sig om Europa.

Danmark har hidtil interesseret sig mest for de fjerne lande i FN. Dette kan ændres i Beograd og derved blive mere troværdigt.

Besvarelse (7/11 77):